

nocions de solfeig. I el tercer, *Ut sardana poesis*, és per a Manuel Saderra i Puigferrer, autor de l'emblemàtica sardana *Somni*. En ell, hi surt d'esquitlletes el nostre *Xaxu*.

Una màquina d'espavilar ocells de nit, que va obtenir una menció especial en literatura catalana en els premis Ciutat de Barcelona de l'any 2008, és un llibre que fa estimar les sardanes i que obliga a mirar-se-les amb uns altres ulls a tots aquells que hi són indiferents.

L'Escala des de l'empostissat

Un llibre totalment diferent de l'anterior, tant des d'un punt de vista de gènere literari, com de contingut estricte, és *L'Escala des de l'empostissat*, que porta com a subtítol: *Història de la Principal de l'Escala i d'altres cobles locals*. Publicat l'estiu passat, és un llibre d'un cert gruix, de gairebé 600 pàgines, que fa el seu efecte, però que ho dissimula prou bé amb la incorporació d'una bona colla de fotografies que ajuden a ben digerir-lo i que permeten percebre en bona mesura l'evolució en l'estil de vida dels nostres avantpassats escalencs.

L'Escala des de l'empostissat està escrit en un llenguatge planer i entenedor i si té algun defecte és, per aquells que se'l vulguin llegir de dalt a baix, la repetició de dates festives, actuacions de la cobla i moviments de músics, que es produeixen, en general, d'un any per l'altre. Tanmateix, aquesta és una dificultat del tot comprensible en una obra d'aquestes característiques, ja que, recordem-ho, és un llibre d'història, ordenat cronològicament, i no un llibre de narracions com l'anteriorment esmentat.

Del seu autor, en Jordi Gallegos i Córdoba, poca cosa puc dir que ja no sàpiga tothom qui el conegui. Només afegir que el jove historiador local, actual president de l'*Agrupació Sardanista Avi Xaxu* de l'Escala, pot estar orgullós de la seva obra, que és, i serà, de consulta obligada per tot aquell que vulgui tenir referències de la música de cobla del nostre poble i també, fins a cert punt, de les comarques del voltant.

L'Escala des de l'empostissat tot i que és, bàsicament, la crònica de les vicissituds viscudes per la cobla la Principal de l'Escala des de finals del segle XVIII fins avui, amb dues aturades pel camí, va força més enllà. Una de les seves millors qualitats és que, a més a més, explica una part de la història del nostre poble des d'un punt de vista inusual, però no per això menys valuós. En aquest sentit, en el llibre, s'hi poden trobar pinzellades sobre les vides de músics locals i forans, com també noms de cafès, ateneus, sales de ball, botigues, barberies, etc, que hem sentit anomenar més d'una vegada als nostres pares i avis i que gràcies a l'autor tornen a reviure.

D'altra banda, *L'Escala des de l'empostissat* és un llibre fascinant per a tots aquells que han tingut en el passat un familiar entre els membres de